

[Damsgaard.]

vedtagelsen af ændringsforslagene betyder for forslaget endelige hovedtal.

På det fremsatte finanslovsforslag var der på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet opført indtægter på 28.280.155.500 kr. og udgifter på 27.873.579.800 kr., hvilket resulterede i et overskud på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet på 406.575.700 kr. De vedtagne ændringsforslag medfører merindtægter på 172.369.000 kr. og merudgifter på 170.417.300 kr., således at det samlede overskud på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet forøges med 1.951.700 kr. til i alt 408.527.400 kr.

Den nævnte forøgelse af overskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet medfører i forbindelse med de af ændringsforslagene bevirkede forskydninger på formue- og kapitalbudgettet, at der sker en forbedring af mellemværendet med Danmarks Nationalbank med 638.300 kr. i forhold til det fremsatte finanslovsforslag, således at dette i alt forbedres med 213.909.300 kr., hvoraf 163.909.300 kr. indsættes på finansministeriets kontokurantkonto, medens 50 mill. kr. afskrives på statsforskrivningen af 1960.

Kasseoverskuddet, der på grundlag af det fremsatte finanslovsforslag kunne opgøres til 181.571.000 kr., vil som følge af den ved ændringsforslagene gennemførte ændring i statens finansielle stilling forøges med 638.300 kr., således at det samlede kasseoverskud for finansåret 1969-70 nu kan skønnes at ville udgøre 182.209.300 kr.

Grünbaum: Når vi nu i dag skal tage endelig stilling til den finanslov, der skal være gældende i 1969-70, sker det jo i en situation, hvor dansk økonomi er præget af betydelig usikkerhed; det er vist ikke for stærkt sagt. Nationalbanken har måttet købe for næsten 1 milliard kr. obligationer i marts måned, efter hvad nationalbankdirektøren oplyste i aftes i fjernsynet. Der må nu gribes ind over for långivning til kommunerne, der må gribes ind med stramning af byggefinansieringen. De glade dage synes forbi, og man kan vel ikke sige, at statens økonomiske politik, finanspolitikken, den, som vi skal diskutere her i dag, den politik, som regeringen har ansvaret for, er ganske uden skyld i den meget be-

tydelige usikkerhed, der i dette øjeblik råder omkring dansk økonomi. Tværtimod.

Dansk erhvervsliv har i det forløbne finansår ydet en stor og meget anerkendelsesværdig indsats ikke mindst gennem den stærke forøgelse af eksporten og ved en fortsat stærk stigning i produktiviteten, men det ville være forkert at sige, at den politik, som regeringen har ført, har bidraget væsentligt til en positiv udvikling.

Dansk økonomi var stagnerende i det meste af 1968, bortset fra det, jeg lige har nævnt, eksportudviklingen, og denne stagnation må først og fremmest tilskrives regeringens økonomiske politik, som jo også har ansvaret for, at vi stadig i dette øjeblik efter et år med den stærkeste stigning i industrieksporten, vi nogen sinde har haft i dette land, må affinde os med en arbejdsløshed, der er mere end dobbelt så høj som i samme periode i 1967. Ja, jeg ved godt, man gerne sammenligner med tallene for 1968, men det er ikke særlig rimeligt og heller ikke relevant, det er jo 1967-tallene, man skal sammenligne med.

I 1966-67 blev vi ramt af den internationale nedgangskonjunktur; den ramte vores eksport meget føleligt, og vi fik i sidste halvdel af året 1967 en stigning i arbejdsløsheden. Vi regnede dengang med, at udlandskonjunktoren ville vende i 1968 med ny stigning i eksporten og ny opgang for beskæftigelsen. Vi fik i 1968 den store fremgang for eksporten sammen med vendingen i udlandskonjunktoren, men ledigheden blev desværre ikke overvundet og er det altså endnu ikke.

Når vi da i dag skal vurdere tingene og finde årsagen hertil, ja, så er der jo ingen tvivl: det var, og det er den alt for stærke forbrugsbegrænsning, som blev gennemført af denne regering, der har ansvaret for stagnationen på det danske hjemmemarked og dermed for den stadig alt for store ledighed. Det er efter vor og vel efter de flestes opfattelse finanspolitikens fornemste opgave at sikre den positive økonomiske udvikling i et land til gavn for landets borgere, til gavn for erhvervene, til gavn for de ansatte, og det er på denne baggrund, finanspolitikken må bedømmes, også den finanspolitik, som vi nu skal tage stilling til midt i al denne usikkerhed.